

[Kaj Poulsen]

erne, således at de har rimeligt gode forhold. Det synes vi at vi skal blive ved med, men det gør man ikke ved at presse rammebeløbet ned, som man gjorde sidste år, og det gør man ikke ved at fortsætte med byggeri af en dårligere og dårligere standard, ved at lave dårligere og dårligere byggerier, ved at bruge dårligere og dårligere materialer og ved at nedsætte m²-antallet i gennemsnit. Derved hjælper man ikke børnefamilierne. Det er måske det, vi skal kigge på, og som ikke mindst hænger sammen med de stramminger, regeringen i øvrigt har lavet i den individuelle boligstøtte. Hvis regeringen havde villet behandle børnefamilierne rimeligt, kunne det være, det så havde været nemmere at udleje de store boliger til dem, men man vil ikke tage individuelle hensyn, man vil tage brede hensyn.

Og så at stå og tale om Christiansborgs tykke mure! Gå ind i selskaberne og se, hvad der sker! Gå ind i familierne og se, hvad der sker! – i stedet for denne generelle tale om problemerne i det almennyttige byggeri.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Kaj Poulsen, om han mener, at man skal tvinge familier ind i større boliger, end de selv ønsker. Vi kan jo se ved nyudlejning, at de boliger, der først afsættes, og som de fleste ønsker at få, er de mindre boliger. Det gælder også børnefamilier. Og det gælder ikke alene i almennyttigt byggeri, det gælder også i det private byggeri. Antallet af familier, der ønsker de boliger, er faldende.

(Kort bemærkning).

Agnete Laustsen (KF):

Vil hr. Kaj Poulsen benægte – som det også fremgår af bemærkningerne til forslaget – at det almennyttige boligbyggeri i meget høj grad retter sig mod familier af mindre størrelse, at denne del af befolkningen er i stadig stigen, og at det derfor også er noget, som det almennyttige byggeri i særlig grad må tage sig af?

Nu siger hr. Kaj Poulsen, at man kradser rammebeløbet ned. Det har intet at gøre med børnefamilier. Spørgsmålet er, om man ikke, hvis man brugte lidt fantasi, hvis man brugte lidt af den nye teknik, kunne opføre lige så

gode boliger til den samme pris som tidligere eller måske til en mindre.

Jeg tror, vi har tilstrækkelig mange beviser for det – vi har jo selv været ude at se på forskellige projekter – til at kunne konstatere, at det kan nutidens teknikere faktisk godt. Det er ikke et spørgsmål om at kradse et rammebeløb ned, men om at bruge de nye midler, de nye metoder. Så kan I tro, vi kan klare det på samme måde og måske bedre endnu.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Det var dog et interessant udsagn, dette sidste. Brug nye metoder og byg boligerne anderledes! Vi har masser af gange i folketingets boligudvalg undersøgt, hvordan der bygges, også på initiativ af det konservative folkeparti, men hver eneste gang er det blevet påvist, at de metoder, der bygges efter i det almennyttige byggeri, er de mest moderne, at det er dér, man har eksperimenteret med nyt byggeri, men det kan da godt være, vi skal tage en holmgang mere, således at også fru Agnete Laustsen kan få syn for sagn med hensyn til, hvordan der bygges inden for det almennyttige byggeri, for den snak om, at der bygges for dyrt i forhold til andre steder, er – jeg tror, folketingets forretningsorden tillader mig at sige det sådan – rent vrøvl.

Så vil jeg sige til hr. Thor Pedersen, at jeg synes ikke, vi skal tvinge nogen ind i større lejligheder, bestemt ikke, men det, jeg talte om, var også, at vi skulle give folk mulighed for at få en, når der er behov for det, og de muligheder mangler, hvis vi skærer alle de større boliger væk. Det er, fordi de økonomiske muligheder ikke er til stede i øjeblikket for børnefamilierne, at de må stuve sig sammen.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Man kan jo næsten få det til at lyde, som om ingen af familieboligerne i det almennyttige byggeri er udlejet, men det er da gud ske lov endnu ikke tilfældet. I de kriseramte afdelinger, hvor huslejen har været alt for høj, er der imidlertid naturligvis opstået udlejningsvanskeligheder, og det er ikke så sært i